

אף על פי שיכולים להניח תפילה ממשך כל הימים כלו ומן החמה, או עלות השחר, עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפליין בזמן התפילה, כמווג ישראל שנינחים תפליין ומתפללים בהם. (משיתת י"א שבט תשכ"ח)

ואהבת את ייְ אֱלֹהֵיךְ, בְּכָל לְבָבֶךְ וּבְכָל נְפָשָׁךְ וּבְכָל הַיּוֹם, עַל לְבָבֶךְ. ישנותם לבנייך ורברתכם, בם, בשבחך ביריך ובבלכתחך ביריך ובשבבך ובוקומך. וקשורתם לאות על י'ך, והוא לו לטופת בין עינייך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. וזהו אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אנכי מצוה אתכם היום, לאחבה את ייְ אֱלֹהֵיכְם ולעברו, בכל לבכם ובכל נפשכם. וגנתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומילוקוש, ואספת רגנך ותירשך ויצחרך. וגנתתי עשב בשדרך, לכהמתך, ואכלתך ושבעתך. השמרו לכם פן ופתח לבכם, וספרתם ועברתם אליהם אחרים והשתחוותם להם. וחורה אף ייְ בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תהרך לשותה. ברוך אתה ייְ, המלמד תורה לעמו ישראל: וברוך אתה ייְ אלהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מפל העמים וננתן לנו את תורה. ברוך אתה ייְ, נתנו לפדרתם אתם לאות על רכם והיו לטופת בין עיניכם. אליהם ועשו להם ציצת על גגינו בגדיהם לדודתם, ובבלכתחך ביריך ובשבבך ובוקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בנייכם על האדמה אשר ינשבע ייְ לאבותיכם לחתת להם, כי מי השמים על הארץ. ויאמר ייְ אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרתם אליהם ועשו להם ציצת בהנפה בגדיהם לדודתם, וננתנו על ציצת הבנפה, פטל תכלת. והוא לך ל'ם לציצת, וראיתם אותו, זכרתם את כל מצות ייְ, ועתהם אתם, ולא תחטו אחריו לבכם ואחריו עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. למען תופרו ועשיתם את כל מצוחרי, והתייחסם קדושים לאלהיכם. אני ייְ אלהיכם, אשר הוציאתי אתכם, מארץ מצרים להיות לכם לאלהים, אני ייְ אלהיכם (אני ייְ אלהיכם) אמתה.

נכון לומר קודם תפילה:

הִרְגִּינִי מִקְבֵּל עַל מִצּוֹת עֲשָׂה שֶׁל וְאַהֲבָת לְעֵד בָּמוֹז מצוה להתפלל בתפליין את כל תפילה שחוירת כולל שיעור תהלים כפי שמתחלנן ליום החודש.

יְהִי רָצֵן מַלְכֵיכְם, ייְ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה בֵּית המקיים במתורה בימינו, והן חלכנו בתורה. **אֵיךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשֻׁמְךְ יִשְׁבּוּ וְשָׁרוּ אֶת פְּנֵיכְךָ**

טוב להרגיל עצמו לומר ... נסח זה מודח וכוכב ועל ידי זה יוכור את ה' הנזכר עליי מז'דה אני לפניו, מלך מי וקדים שהחרות بي נשמי בחמללה. רביה אמרתך. מצוה לומר את כל ברכות השדר

ברכת התורה

צריך ליזהר בה מדור ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיברך. **ברוך אתה ייְ אלהינו מלך העולם, אשר קדשו במצוותיו** וצונו על דבריו תורה:

והערב נא ייְ אלהינו את דבריו תורה בפנינו, ובפני כל עמק בית ישראל, וננה אנהנו וצאצאיינו, וצאצאי כל עמק בית ישראל, בלווי יודע שמד ולומר תורתך לשמה. ברוך אתה ייְ, המלמד תורה לעמו ישראל: ברוך אתה ייְ אלהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מפל העמים ונתן לנו את תורה. ברוך אתה ייְ, נתנו התורה:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בנוי לאמר להם: **לאמר מה תברכו אר-בנוי ישואל אמרות להם: ברוך יהוה וישראל: יא יהוה פניו אליך ויתנה: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושם אתה שמי על-בנוי ישראל ואני אברכם:**

ברכות הנחת תפליין

ברכה הראשתונה, (באמריתה מכונים זו על התפליין של י"ד והן על התפליין של ראש) נאמרת לפני הדzikura הרצואה על שריר הקברות של הווד השמאלית (איטה, הכותב ביד שמאל מניה את התפליין על י"ד ימין) באופן שתתפלין נוטות לעבר הגנו.

ברוך אתה ייְ אלהינו מלך העולם, אשר קדשו במצוותיו וצונו להניח תפליין: ברכה השנייה נאמרת ורק אם דבר בין נחת תפליין ליד לשל-ראש) לפני הדיקר הרצואה על הראש **ברוך אתה ייְ אלהינו מלך העולם, אשר קדשו במצוותיו** וצונו על מצות תפליין:

שמע ישראל, ייְ אלהינו, ייְ אחיך: ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד:

כדי שלכל יلد, בן או בת - גם קבוצי קבוצים - וגם המבוגרים יהוה סידור (חפילה) פרש משלו - לומר תפילה לחם, חקוק - חמישה תורה (או ספר אחר של תורה) משלו ללימוד בו כל יום תורה, וכן להכירו קופת-צדקה משלו - שלוחה נתון זוכה (לבד משחת וום טוב), מכפפו הפרטי (שניתן לו מהויר או שוכבל בפם ... שבchan יוביל היה לנחות חי נשפה, ולהשתמש בו לצרכיו האישיים, ושיכחבו על ה' להשם הארץ ומולאה" (או בראשית הכתובות "לה") בצויר שמות - ודברים אלו היו בראשתו ואחריו וויהם בחדרו, מקום בולט - את הקופה יש לקבוע בחדר על ידי מסמר וחרב ובית של זוכה".